

Gabriel Ventura

retornar, potser,
a l'estat previ de cos,

quan érets un bell trau

i comptaves

2

amb en Jordi, l'Alèxia i l'Altaió, juny 2013

escriure = merla = perdre

= tUndrA

se t'han glaçat els dits plens de pintura

blava, com si,

has estat pintant tota la nit

la cara del mal, i ara tens son,

el mal se t'ha tornat barranc,

glera i memòria

(l'ossamenta fumejava: ran de la caverna un rastre de tendrums
esmicolats, molt tènue, semblava conduir a la llunyana
masia del comte Lord Ruthven Alta...)

el pàrquing sagrat de Cadaqués,

oh no, la cala tètrica i feliç dels cotxes voladors

on ens vàrem banyar per primera i última vegada,

TIME IS THE SCHOOL IN WHICH WE LEARN
TIME IS THE FIRE IN WHICH WE BURN

però salva'm,

Gabriel Ventura

les barques titil·laven com ballarines asmàtiques,
lenta justícia del sol que ho ordenava tot,
multiplicant el poble per deu, per cent,
per mil calmes boreals
i plovien falciots

3

abisme — — — el mot robot
la clau de tancar malalties
cap certitud, cap ni una,
amics de les certituds
glíptiques
graveu aquest vers a les ales d'un colibrí
i urpareu el ser vertader
ser — — — saltimbanqui de pacotilla,
sol bipolar,
per la tarda juga a caliués
i pels matins s'ofega al mirall
del seu abisme mandrós